

Faggruppen af socialrådgivere ansat i fagbevægelsen

Køge, den 24. november 1994

Åbent brev til:

Formanden for Folketingets Socialudvalg Villy Søvndal
Socialminister Karen Jespersen

Vi er meget forundrede over, at kontanthjælpen skal forringes for almindelige lønmodtagere.

Tilsyneladende alene på baggrund af nogle få sager og hetz i pressen. Det er forunderligt, at mistænkeliggørelsen af kontanthjælpsmodtagere er en medvirkende årsag til ændringerne.

Er den dybere forklaring på ændringerne, at der skal spares på offentlige udgifter, eller at politikere lader sig styre af den offentlige forargelse (og den politiske »det kan virke stødende«)?

I vort daglige arbejde møder vi mennesker, som oplever det meget frustrerende og utilfredsstillende, at de ikke har en plads i det her samfund.

Vi ser, at modsætningerne mellem mennesker øges. Forbruget af synderbukke er stort for tiden.

De aktuelle ændringer vil jo ikke kun ramme »velhavere«. Men især almindelige lønmodtagere, der ulykkeligvis er arbejdsløse eller syge, eller sidder i en dyr bolig, fordi der er for få af de gode billige. Og dermed har *nogle af dem* modtaget supplerende kontanthjælp til dagpengene.

Det påstås fortsat, at det er kontanthjælpens størrelse, der forhindrer mennesker i at tage arbejde. Vort daglige arbejde siger noget andet. Vi mener ikke, det kan dokumenteres, at mennesker ikke gider at arbejde.

Det er et politisk paradoks, at der fokuseres på besparelser og kontrol af mennesker frem for, at der *reelt* sættes ind mod den store arbejdsløshed og det danske samfunds manglende evne og vilje til at skabe et værdigt liv for alle mennesker.

Vi mener ikke, det er ansvarlig politik, at bistandsklienter skal være løntrykkere på ar-

bejdsmarkedet ud fra påstanden: »lavere bistandshjælp, større chance for at de går i arbejde«.

Vi mener, kontanthjælpen skal fastsættes ud fra, hvad der skal til for at leve et *anstændigt* liv, og ikke ud fra, hvor langt ned arbejdsgiverne kan få lavtlønnen.

I vort daglige arbejde møder vi mennesker, der er ødelagt og udstødt af arbejdslivet og overladt til offentlig forsørgelse.

Vi mangler forargelsen over de virksomheder, der ikke tager deres sociale ansvar alvorligt.

Vi mangler også aktuel handling ud fra de langsigtede mål i socialpolitikken frem for kortsigtede hovsaløsninger – vedtaget over en nat.

For os er socialpolitik andet end det »at skabe ro på bagsmækken« og fjerne den *synlige* fattigdom. Vi kan ikke fortsat tro på, at vi kan regulere os ud af de sociale problemer.

»Paradoksudvalget« mener, at der skal foretages en grundig analyse af konsekvenserne for den enkelte familie.

Vi mener det er en nødvendighed, at lovgiverne altid undersøger konsekvenserne af forslag, før de ophøjes til lov, så vi undgår hovsaløsningerne og de senere justeringer.

Vi mener, der er brug for en *offentlig* debat om socialpolitikken.

En socialpolitik:

- der modvirker polariseringen i samfundet,
- der er decentral og forebyggende,
- der inddrager borgerne – og organisationerne – i beslutningsprocesserne i et reelt samspil med beslutningstagerne,
- der fremmer en demokratisk dialog og åbenhed om det offentliges opgaver og indretning.

Vil I være med?

Med venlig hilsen
på faggruppens vegne

SVEND WAGNER

formand